Pregaria.cat

Entrada

VIURE EN COMUNIÓ AVUI ÉS POSSIBLE

El dissabte passat tots els components de la comunitat “Quantium” varen fer un recés per discernir com havia de funcionar la vida en comunió. La inspiració va arribar dels Fets dels Apòstols, quan parlen sobre la primera comunitat cristiana. Després d’una llarga estona de silenci comencen a xerrar sobre com aplicar aquella realitat a un grup tan divers i en un món tan diferent. Com ja estava previst començaren per les coses materials: diners, compres, neteja, menjar, descans... Abans cadascú va explicar si treballava, estudiava, tenia temps disponible, etc. Cap a les 12 ja havien fet un esquema i uns petits grups que serien responsables dels dies de la setmana. El cap de setmana restava a part per tractar-lo al final. Ja es va veure molt clar que amb les aportacions de tots amb prou feines arribarien a cobrir les despenses essencials. Es van donar algunes idees per ampliar les entrades. Però una gran austeritat estava garantida, no tant per virtut com per necessitat.

Després de dinar tractaren de la relació amb les entitats del barri i amb la gent. Era una de les finalitats del “Quantium”. I a la tarda entraren en els temes de fons. Tenien una llarga llista, però no varen passar del primer tema que va presentar la Mònica 03.

Va començar explicant com ella havia viscut a l’Àfrica i com s’ho feia la gent d’aquells indrets. Va ser breu i va entrar en el fons més profund de la qüestió. “Avui sobren discursos i el que falta són testimonis.” “El nostre intent és ser testimonis de novetat. Fets i no paraules.” “Avui, aquí, Jesús pot inspirar i acompanyar una comunitat cristiana en aquest ambient?” “Quatre condicions: fraternitat, pregària, imaginació i compromís social.” “No serà fàcil perquè estem infiltrats dels valors del sistema que domina la societat.” “Creiem en Jesús, present en cadascú de nosaltres i en tots plegats. Ell diu: *On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, allí Jo hi soc.*”

Quan va callar tots van dedicar una llarga estona a la meditació. Era fantàstic veure’ls concentrats i serens. Al final cadascú va escriure el que sentia i quins pensaments li havia originat la trobada en l’ordre del fons del tema. Aquests papers es van guardar, tots junts, al peu d’una imatge del Crist i de moment van acabar el recés amb bon humor, que va durar fins al final del dia. Tots estan d’acord que aquests papers seran les pedres per anar construint el nou edifici.

Jesús Renau sj.